

Божекът Ех, знаяно е че латините не могат да се мерят по сила и胆-
чество с нашите...

на другия

Стражът /приближава и тихо казва/ Друго беше по времето на цар Иваница
Да беше той нямаше венгрите да ~~не~~ вземат отново Браничево и Белград .А
сърбите да навлезат в Моравската долина /оглежда се наоколо и пошъпва /
Казват че княз Иван и брат му били живи и се криели в далечни земи...Бо-
рил пращал убийци, но не можели да ги издирят...

/чува се тихият хор на монахините /

Божекът Няма по вече нашият закрилник..Черна мора тегне над земята
ни.. Божиата казън ще постигне нечестивците...

/чува се конски тропот /

Просекинята /наднича навън отпюртите/ Изкачва се ~~пътиците~~ някаква
кочия ..Кой ли ще е по това време? /страхливо се кръсти,/Господи поми-
луй...

/бързо влиза Илица / След него се втурва Добромир/

Илица /тревожно /Ей хора...

Клепалата забиват ~~тук~~ и от църквата излизат царица Елена, дядо
Василий, Мария, Драгота, с едванн от монахините/

Василий - Какво те носи в този час, болярино Илица!

Илица - Грозни вести, отче свети! Войските на Борила избити...Сам царят
едва се спасил от плен...Хан Иона, братът на царицата убит...Целият лагер
пленен от латините...Цяла Тракия превзета...

Елена Какво говориш, болярино! Никога до днес Търнов не е чувал та-
ква страшни вести!

Добромир

лутат

~~Илица~~ В Търновград огън гори...Людете се ~~пък~~ като обезумели,
плачове ехтат въ всеки дом...Без чет са избитите войскари и войводи...

Елена А кой щ е поправи злото? Кой ще поведе отново войските да бранят
родната земя? /с отчаян стоп нада в ръцете на монахините,/О! Няма по вече
Асен, няма по Иваница...Да не бях доживяла този час! /тихо плаче /